

§ 22 d. Ministeren for kulturelle anliggender kan efter forhandling med vedkommende fredningsplanudvalg bemyndige et byudviklingsudvalg til at udøve beføjelserne i henhold til §§ 22-22 b. Byudviklingsudvalgenes i medfør heraf truffne beslutninger kan af vedkommende grundejer indbringes for boligministeren inden 4 uger fra den dag, da afgørelsen er meddelt andrageren.“

Af disse var de i §§ 22 a og 22 b foreslåede bestemmelser at betragte som kontrolbestemmelser, mens reglen i § 22 c i det væsentlige svarede til bestemmelsen i lovens § 19, dog at der var indført en adgang til appel til ministeren.

En række forslag om ændringer i *naturfredningslovens §§ 25 og 32* samt om ophævelse af § 30 a var af mere teknisk karakter og delvis følger af andre foreslåede ændringer.

Herudover var der foreslået en helt *ny affattelse af naturfredningslovens kap. V*, der omhandler *fredningsplaner*. De foreslåede nye bestemmelser havde følgende indhold:

„§ 33. Det påhviler ministeren for kulturelle anliggender at lade udarbejde planer over

- a) landskaber, hvis bevarelse og pleje er af væsentlig betydning for almenheden,
- b) arealer, der er egnede til udnyttelse som offentlige bade-strande, opholds- og parkeringspladser o. lign.,
- c) åbne landskaber, der indtil videre ønskes friholdt for bebyggelse,
- d) områder, der kan udlægges til sommerhusbebyggelse, private campingspladser m. v.

Udgifterne hertil bevilges på finansloven.

§ 34. Til at udarbejde de i § 33 nævnte planer nedsættes af ministeren for kulturelle anliggender udvalg for en eller flere amtsråds kredse eller for andre nærmere bestemte områder.

Udvalgene kan antage fornøden sagkyndig medhjælp.

§ 35. *Fredningsplaner skal godkendes af ministeren for kulturelle anliggender.*

Med hensyn til planer om de i § 33 a-b nævnte lokaliteter kan ministeren bestemme, om de skal danne grundlag for rejsning af fredningssager efter naturfredningslovens almindelige